

Rybářská balada - Asonance

1. Když spatřil mě úsvit po pobřeží jít,
slanou vodou brouzdat a slaný vzduch pít,
já starého rybáře zaslechla hrát
tu píseň, v níž naposled "sbohem" chtěl dát.

R: Ještě naposled vemte mě s sebou,
chci naposled na lodi stát,
tak vemte mě na ni, chci naposled dlaní
teď pohladit moře, co měl jsem tak rád.

2. Tak oblečte mě tak, jak dříve jsem byl,
když býval jsem mladý a tak plný sil,
mou rybářskou halenku přineste sem,
chci na moře vyplout, než zlomí se den.

R: Chci cítit ten vítr, co tak dobře znám,
když navečer z moře se navrací k nám,
a vidět chci slunce a pít jeho zář,
ať naposled paprskům nastavím tvář.

- R: A slyšet chci racků křik nad mořem znít
a oblohu modrou zas nad sebou mít,
když chladný pás pobřeží s mořem se slil
a modravý proužek jen z pevniny zbyl.

R: A s volejte rybáře, nechci být sám,
již čas můj se krátí a málo ho mám,
teď naposled píseň bych slyšet si přál,
co vítr nám na lodích do plachet vál.

R: